

Драгољуб Ташлић и Драгана Вучићевић (1)

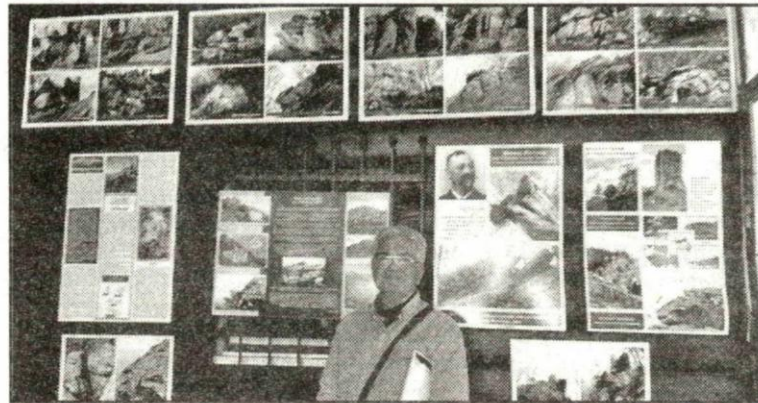
ПРИРОДА КАО ВАЈАР

- Геоморфолошки дизајн природе на примеру вршачких остењака.

Одувек су уметници, више него у било чему другом, инспирацију за своја дела налазили у природи. Међутим, и сама природа је узвратила на овај изазов, својим аутентичним ликовним креацијама, доказујући људима да јој, као вајару, нема премца. Посебна драж је управо у томе што се та дела, временом, мењају, прелазе у нека друга, увек уникатна, недоступна границама људске маште. Намера аутора ове изложбе, **Драгољуба Ташлића** из **Вршца**, који је сликама овековечио ове стално мењајуће форме, као и **Драгане Вучићевић**, кустоса београдског Природњачког музеја, била је да у Зеленом салону Галерије прикаже јавности само један мали исечак из баснословно богатог трезора природних атракција, овога пута на примеру остењака **Вршачких планина**.

Ликовне атракције које ће бити представљене током циклуса од неколико изложби под заједничким насловом Природа као вајар представљаће примере фотографија разних аутора на којима су заступљене пећине, водопади, меандри, као и природне стене, невероватних, оригиналних геоморфолошких облика, насталих природним путем, различитим комбинацијама еолских, хидротермалних, механичких, геохемијских и других процеса денудације, ерозије и разарања првобитних стена. Прва у циклусу је изложба која скреће пажњу публике на помало запостављене остењаке. Непревазиђени природ-

ни, често бизарни, резистентни облици остењака, настали спирањем и разарањем, врло често задобијају печуркасте, антропоморфне и зооморфне форме. Највећа драж је управо у томе што се ови облици непрекидно мењају, а управо фотографија, која и сама по себи представља својеврсан музејски предмет,

уједно је и средство дате променљиве облике трајно забележи и овековечи.

Најпознатији остењаку Србији се свакако **Момин камен**, а и једно брдо, висине импозантних 414 м, северно од Београда, добило је назив **Дренов остењака**.

За разлику од науке, народ је имао сопствена објашњења за ову и сличне, интересантне, појаве. Забележена су бројна предања, митови и легенде, као и народне песме у разним крајевима, по којима су се људи и животиње окаменили и остали да даље трају у истом облику у којима су се затекли у трнутку трансформације у стену. Бројне су легенде о окамењеним сватовима, о скамењеним читавим сценама. Неки су се скаменили од страха,

неки да би избегли губитак части и скрнављење (чест мотив је девојка коју прогоне Турци), неке је сустигла заслужена казна (један од најпознатијих примера овог мотива у народним песмама је онај када су синови и снахе је онај када су синови и снахе стару, пожртвовану мајку, придржавајући се старинског обичаја лапота, послали саму

у планину, да је поједу звери и да им не буде на терету, па су се синови претворили у камење, а снахе у змије). У традиционалним предањима многих народа света честа се наилазило на забрану освртања за собом (јер ће се окаменити или претворити у стуб соли), а најпознатији пример је пример Лотове жене у Старом Завету.

Имајући у виду ограничен простор Зеленог салона, овом приликом смо се осврнули на вршачке остењаке од гнајса, не заборављајући ни изузетан туристички потенцијал општине **Вршац**, са намером да укажемо и на могућност да остењаци, као природна вајарска дела, могу у будућности постати специфичан и незаобилазан део туристичке понуде.

Datum: 19.01.2016 13:56

Medij: rtvpancevo.rs

Link: <http://rtvpancevo.rs/92.1-Info/Lokal/u-narednom-muzeju-q-staro-i-nestalo-voe-srbijeq.html>

Autori:

Teme: Prirodnjački muzej

Naslov: U Narodnom muzeju "Staro i nestalo voće Srbije"

1260

Izvor: Radio Pančevo, 19.1.2016. U Narodnom muzeju Pančevo, u 13 sati biće otvorena izložba „Staro i nestalo voće Srbije“ prirodnjačkog muzeja u Beogradu. Autor izložbe je viši kustos Aleksandra Savić. Na izložbi „Staro i nestalo voće Srbije“ biće predstavljeno 64 sorte autohtonog i odomaćenog voća, a jedan deo izložbe posvećen je upotrebi jabuke i šljive u narodnim običajima i tradiciji kod Srba, voćki kao svetom drvetu – zapisu, kao i izvodu iz arhive starih i retkih knjiga iz oblasti voćarstva koje datiraju iz 19. veka. Cilj izložbe je da se prikaže bogatstvo i raznovrsnost velikog broja sorti autohtonog voća naših prostora, koje je potrebno istražiti, zabeležiti, ali i sačuvati, kao i promocija ruralne baštine. Inače, Srbija je izuzetno bogata velikim brojem starih, autohtonih sorti voća najraznovrsnijih oblika, boja, ukusa i mirisa, koje su se gajile na našem području stotinama godina unazad, a koje danas nestaju bez povratka gotovo nezabeležene. U seoskim okućnicama i voćnjacima, ali i na pijacama danas je teško videti sorte voća koje su naši preci vekovima koristili za ishranu. Međutim, iako retke, stare sorte jabuka, krušaka, šljiva, trešanja i dr. još uvek se mogu pronaći na našem području kao pojedinačna stabla ili u manjim zasadima.

